

**Α) Είστε γνώστες του παρακάτω περιστατικού.
Πώς θα συμπληρώνετε το έντυπο που έχετε στα
χέρια σας, αναλόγως του ρόλου σας, εάν το
σχολείο σας ζητούσε να το κάνετε;**

Ένας μαθητής (Μανώλης) μοιράζει προσκλήσεις για το πάρτυ του και οι συμμαθητές του τις σκίζουν προκλητικά μπροστά του ή τις αρνούνται υποτιμητικά με διάφορες δικαιολογίες και ύφος. Ο μαθητής απομονώνεται και η επίδοσή του στα μαθήματα επηρεάζεται. Δείχνει αμέτοχος, απαθής και αρνητικός.

B) Ακολουθεί ταινία με την εξής περίληψη:

Ο Μανώλης εμφανίζεται στην Α΄ Γυμνασίου να παρενοχλεί τους συμμαθητές του, σπρώχνοντας, βρίζοντας, απειλώντας, πετώντας ή κολλώντας χαρτάκια, καταστρέφοντας πράγματα, σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς και αντιμετωπίζεται με τους συνήθεις τρόπους: επιπλήξεις, αποβολές, περιθωριοποίηση κλπ. Οι συμμαθητές του αντιδρούν με ήπιες διαμαρτυρίες και έλλογα επιχειρήματα και δυσαρέσκεια. Ακούγονται φράσεις όπως, «Να μη σε νιάζει. Εγώ είμαι ο πρόεδρος που επέλεξαν», «Μα τι στην ευχή γίνεται πάλι;», «Κύριε, ακούσατε τι μου είπε;», «Για όνομα του Θεού, φίλε, σεβάσου λίγο» κλπ

Στην Β΄ Γυμνασίου ο Μανώλης έχει δει βιντεάκια για τον σχολικό εκφοβισμό στο Διαδίκτυο και έχει καταλάβει πολλά για τον εαυτό του και την συμπεριφορά του. Έχει ωριμάσει/αλλάξει. Προσπαθεί να προσεγγίσει καλώντας παιδιά σε πάρτυ. Τον περιφρονούν. Τώρα του στήνουν παγίδες, τρικλοποδιές, κλπ.

Στην Γ΄ Γυμνασίου, από τη μέρα του αγιασμού ήδη, δυσφορούν και το ακούει (Πάλι εδώ αυτός;). Ψιθυρίζουν πίσω από την πλάτη του. Τον αποκαλούν 'γουρουνάκι'. Ο Μανώλης έχει κλειστεί στον εαυτό του. Έχει εικόνα θύματος. Ένας νέος μαθητής, ο Νίκος', τα παρατηρεί όλα, χωρίς να γνωρίζει το παρελθόν, και επισημαίνει την αδικία, πρώτα στον ίδιο, στις τουαλέτες. Ο Μανώλης του λέει ότι 'το αξίζει' κι ότι αυτός φταίει. Και ο Νίκος του λέει ότι είναι απαράδεκτο και κανείς δεν αξίζει τέτοια συμπεριφορά. Κάνουν λίγη παρέα.

Ο Νίκος επισημαίνει στην ομάδα το πρόβλημα, η ομάδα καταλαβαίνει ότι είναι πολλοί εναντίον ενός, και δεν είναι δυνατόν να ζητήσει συγγνώμη σε τόσους. Ο διάλογος είναι επί λέξει:

Νίκος, «Μα έχει αλλάξει, έχει μετανιώσει, δεν το βλέπετε;»

Ομάδα, «Δεν το είπα!»

Νίκος, «Σε ποιόν; Σε 30; 100;»

Ομάδα, «Δεν ξέρουμε».

Νίκος, «Εγώ ένα ξέρω, ότι χρειάζεται μια δεύτερη ευκαιρία».

Σε κάποια επόμενη μέρα τον καλούν χαλαρά και παίζουν μπάσκετ όλοι μαζί. Η κατάσταση ομαλοποιείται, σταδιακά.

Σημείωση 1: Μετά το τέλος της ταινίας ως προβληματιστούμε πάνω στον ρόλο του συνομηλικού παρατηρητή, ειδικά τώρα που λόγω κινητών, τα παιδιά δεν παρατηρούν όπως άλλοτε...

Σημείωση 2: Το σενάριο βασίστηκε σε αληθινό γεγονός που μας έφεραν στο προσκήνιο μαθητές μας. Είχε εμπλακεί εισαγγελέας στο δημοτικό, από ότι ακούσαμε, και η λύση ήρθε 3 χρόνια μετά μέσω του ΕΜΒ. Φέτος επανεμφανίστηκε σε νέους μαθητές, και επιλύθηκε με καταγραφή του ιστορικού σε βιωματική δράση, από μαθητές σε διάφορους ρόλους (γονέας, θύμα, θύτης, παρατηρητής, καθηγητής) και με την προβολή της ταινίας και συζήτηση σε 'ανύποπτους' εμπλεκόμενους'. Στην περίπτωση ενός τμήματος οι σχέσεις ενδυναμώθηκαν εντυπωσιακά.